NORAKSTS

Lietas Nr. C27191214
Lietas arhīva Nr. C-0819-15/24

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 26.maijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis I.Dzenis,

ar tiesas sēžu sekretāri S.Tretjakovu,

piedaloties prasītājam /pers. A/,

atbildētāja SIA "Datorikas institūts DIVI" pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/,

2015.gada 12.maijā atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu **/pers. A/** prasībā pret **SIA "Datorikas institūts DIVI"** par parāda piedziņu, -

noskaidroja:

Aprakstošā daļa

/pers. A/ (turpmāk tekstā – Prasītājs) cēlis prasību pret SIA "Datorikas institūts DIVI" (turpmāk tekstā - Atbildētājs) par parāda piedziņu, pēc prasības summas palielināšanas, lūdzot: piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājam parādu 94000 EUR apmērā, nokavējuma procentus 5983,96 EUR apmērā, pārskaitot to uz Prasītāja norēķinu kontu AS "SEB banka" Nr. /numurs/; piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājam viņa samaksāto valsts nodevu un citus ar tiesāšanos saistītos izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka Prasītājam pieder Atbildētāja 10 (desmit) kapitāla daļas, kas sastāda 50% (piecdesmit procenti) no Atbildētāja balsstiesīgo daļu skaita. Otras 10 (desmit) kapitāla daļas, kas sastāda 50% (piecdesmit procenti) no Atbildētāja balsstiesīgo daļu skaita, pieder /pers. C/, personas kods /personas kods/, dzīvojošam /adrese/. Prasītājs 2013.gada 22.oktobrī saskaņā ar Aizdevumu līgumu Nr.2010/01/02 aizdeva Atbildētājam 67000,00 LVL īstermiņa naudas plūsmas problēmu risināšanai. Aizdevums tika piešķirts uz bezprocentu nosacījumiem, atbilstoši Prasītāja un /pers. C/ (turpmāk tekstā - Īpašnieki) vienošanās, kas mutiski tika noslēgta 2009.gada 21.decembrī, noteikumiem. Šī prasības pieteikuma 2. punktā minētās starp īpašniekiem noslēgtās vienošanās būtība bija šāda: 2009.gada nogalē Latvijas Republikas likumdevējs pieņēma grozījumus "Iedzīvotāju ienākuma nodokļa likumā", papildinot to ar $11.^{9}$pantu, kurš paredz no dividendēm gūtos iedzīvotāju ienākumus aplikt ar 10% nodokli. Saskaņā ar šiem likuma noteikumiem papildu nodoklis valstij nomaksājams dividenžu sadales brīdī (resp., datumā, kad tiek parakstīts īpašnieku lēmums par dividenžu sadali). Jaunā likuma

redakcija stājās spēkā 2010.gada 1.janvārī. Lai izvairītos no 10% papildu nodokļa nomaksas nākamajā gadā un, neskatoties uz to, ka īpašnieki jau iepriekš bija sadalījuši ievērojamas dividendes, kuru izmaksai Atbildētājam reāli naudas nebija, īpašnieki 2009.gada 21.decembrī pieņēma lēmumu Nr.2009/4 par vēl nesadalītās 2008.gada saimnieciskās darbības, peļņas 200000 latu apmērā, sadali. Lēmumā papildus tika fiksētas arī privātas dabas norunas par naudas līdzekļu pārskaitīšanu uz īpašnieku kontiem. Īpašnieki, parakstot lēmumu par peļņas sadali, lieliski apzinājās, ka Atbildētāja rīcībā nav un tuvākajā laikā arī nebūs tādas naudas summas, kāda saskaņā ar viņu lēmumu būtu nepieciešamas. Īpašnieki arī zināja, ka Atbildētāja specifika (darbība IT nozarē un publisko iepirkumu jomā) nosaka, ka katra kalendārā gada nogalē saņemtie maksājumi no klientiem tiek izmantoti nākamā kalendārā gada darbības finansēšanai. Tā kā īpašnieku lēmuma Nr.2009/4 pamatā nebija griba saņemt dividendes, bet gan ar legāliem paņēmieniem optimizēt nodokļu nomaksu un atstāt sev manevra iespējas, lai nezināmā nākotnē, ja gadījumā Atbildētāja rīcībā būtu līdzekļi, kas nav nepieciešami saimnieciskajai darbībai, naudu tiešām saņemtu, īpašnieki, mutiski vienojās, ka sadalītās "dividendes", iespēju robežās, tiks pārvērstas bezprocentu aizdevumos. Daļu dividenžu Atbildētājs īpašniekiem izmaksāja ar norunu, ka nākamā gada sākumā viņi šo naudu (kas bija nepieciešama saimnieciskai darbībai) atgriezīs Atbildētājā aizdevumu formā. Tas, arī notika 2010.gada janvārī, un februārī, kad abi īpašnieki sev izmaksātās summas uz bezprocentu aizdevumu pamata iemaksāja Atbildētāja kontos. Daļu sev pienākošos dividenžu Prasītājs jau 2009.gada decembrī pārvērta par bezprocentu aizdevumu Atbildētājam, bet /pers. C/ apņēmās atstāt sev it kā pienākošās dividendes Atbildētāja rīcībā bez procentiem cik ilgi vien Atbildētājam nepieciešams. Līdz 2013.gada jūlijam /pers. C/ šo apņemšanos ievēroja. Mutiskā vienošanās par t.s. "dividenžu iemaksas" (patiesībā, atbilstoši īpašnieku gribai - aizdevumu) izmaksas kārtību starp īpašniekiem un Atbildētāja valdi līdz 2013.gada jūlijam netika apšaubītas. 2013.gada jūlijā /pers. C/ negaidīti nāca klajā ar prasību nekavējoties izmaksāt viņam dividendes, lai gan tās faktiski pildīja pamatkapitāla funkciju un Atbildētājs finansiāli nevarēja atļauties šādus maksājumus. Tika draudēts, ka šīs /pers. C/ prasības neizpildes gadījumā tiks iesniegts tiesā prasības pieteikums par Atbildētāja maksātnespējas procesa ierosināšanu. /pers. C/ prasības Atbildētājam radīja problēmas, kuru novēršanai Prasītājs Atbildētājam piešķīra aizdevumu. 2014.gada janvārī /pers. C/, balstoties uz savā prasības pieteikumā norādītiem nepatiesiem un sagrozītiem faktiem, Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā, kurā cēla prasību (uz /pers. C/ 2014.gada 13.janvāra prasības pieteikuma pamata tika ierosināta civillieta Nr.C27107114), panāca savas prasības nodrošināšanu naudas izteiksmē lielākā apjomā, nekā viņam pat tad, ja viņa prasība pēc dividenžu izmaksas būtu pamatota, pienāktos. Prasītājs uzskata, ka šī prasības pieteikuma 7.punktā aprakstīto darbību rezultātā /pers. C/ ir vienpusēji atkāpies no šī prasības pieteikuma 2. un 3. punktā aprakstītās īpašnieku vienošanās un ka tas dod Prasītājam morālas tiesības atprasīt arī savu finansējumu Atbildētājam. Aizdevuma līgums nosaka Atbildētāja pienākumu Aizdevumu atgriezt ne vēlāk kā 6 (sešu) mēnešu laikā pēc Aizdevuma saņemšanas. 2014.gada 22.aprīlī Atbildētājs Aizdevumu nebija atdevis, tādēļ Prasītājs aicināja Atbildētāju atgriezt Prasītājam uz 2.punktā minētā Aizdevumu līguma pamata aizdotos naudas līdzekļus 94000 EUR apmērā. Līdz par šim brīdim Atbildētājs aizdoto naudas summu joprojām nav atdevis.

Prasības pieteikums pamatots uz Civillikuma 1587., 1811., 1828., 1934., 1943.pantu.

Tiesa nosūtīja Atbildētājam prasības pieteikumu paskaidrojuma sniegšanai.

Tiesā saņemts Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus, kurā norādīts, ka Prasītāja prasību pret Atbildētāju par parāda piedziņu Atbildētājs uzskata par daļēji nepamatotu zemāk minēto iemeslu dēļ. Atbildētājs nenoliedz faktu, ka Prasītājs saskaņā ar Aizdevumu līgumu Nr.2010/01/02 2013.gada 22.oktobrī Atbildētājam piešķīra aizdevumu 67000,00 LVL jeb 95332,41 EUR apmērā. Atbildētājs 2014.gada 10.janvārī Prasītājam ir atdevis daļu parāda 1332,41 EUR apmērā. Tādējādi Atbildētāja parādsaistības pret Prasītāju tiešām sastāda 94000 EUR. Taču Atbildētājs paskaidro, ka aizdevums tika piešķirts uz bezprocentu nosacījumiem, jo to paredzēja Prasītāja un otra Atbildētāja īpašnieka /pers. C/ vienošanās, kas mutiski tika noslēgta 2009.gada 21.decembrī. Atbildētājs uzskata, ka no mutiskās vienošanās, kuru savā prasības pieteikumā apraksta Prasītājs, izriet īpašnieku saistības pret Atbildētāju nodrošināt tās eksistencei nepieciešamo finansējumu, tajā skaitā - neatprasot aizdevumus Atbildētājam mirklī, kad aizdevuma atgriešana var sagraut Atbildētāju. Atbildētājs piekrīt Prasītāja tiesas pieteikumā paustajam viedoklim, ka Prasītāja prasību būtu skatāma vienā tiesvedībā ar /pers. C/ prasību pret Atbildētāju civillietā Nr. C27107114. Ņemot vērā augstāk izklāstīto, lūdz tiesu noraidīt Prasītāja

pieteikumu par parāda piedziņu, jo tā ir pretrunā ar īpašnieku vienošanos.

2015.gada 16.aprīlī tiesā saņemts Prasītāja lūgums par prasības summas palielināšanu, kurā norādīts, ka kā Atbildētājs atzinis 2014.gada 26.novembra paskaidrojumos, pušu starpā nav strīda par to, ka parāda atdošanas termiņš bija 2014.gada 22.aprīlis. Tomēr parāds joprojām nav atdots. Civillikuma 1759.panta 1.punktā teikts: "Procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, šādos gadījumos: 1) par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.". Civillikuma 1765.pantā teikts: "Procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir seši procenti no simta gadā.". Prasītājs uzskata, ka nokavējuma procenti būtu aprēķināmi par periodu kopš 2014.gada 22.aprīlim līdz civillietas Nr. C27191214 iztiesāšanas dienai, kas ir 2015.gada 12.maijs. Aprēķins ir šāds: periods – 22.04.2014.-21.042015. (365 dienas), parāds perioda sākumā – 94000 EUR, aprēķinātie procenti - 5640 EUR; parāds perioda beigās – 99640 EUR; periods 22.04.2015.12.05.2015 (21 diena), parāds perioda sākumā 99640 EUR, aprēķinātie procenti - 343,96 EUR, parāds perioda beigās – 99983,96 EUR. Civilprocesa likuma 36.panta otrā daļa nosaka, ka valsts nodeva piemaksājama, ja palielina prasības summu, izņemot procentu un pieaugumu pievienošanu. Līdz ar to Prasītājs ir atbrīvojams no valsts nodevas samaksas valsts ienākumos par procentu pievienošanu. Ņemot vērā augšminēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 74.panta otrās daļas 6.punktu un trešās daļas 3.punktu **lūdz tiesu** sakarā ar nokavējuma procentu pievienošanu 5983,96 EUR apmērā palielināt prasības summu civillietā līdz 99983,96 EUR.

Prasītājs tiesas sēdē uzturēja prasību uz prasības pieteikumā norādīto apstākļu kopuma un pamata. Lūdz prasību apmierināt.

Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē prasību atzina.

Tiesa, noklausoties Prasītāja un Atbildētāja pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudot un novērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst prasību par pamatotu un apmierināmu Prasītāja norādītajā apmērā.

Motīvu daļa

Lietā nav strīds par prasības pieteikumā norādītajiem hronoloģiskajiem notikumiem, kas apstiprinās ar lietā esošajiem dokumentiem, ko arī apstiprina puses tiesas sēdē.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumā daļēji atzina prasību un tiesas sēdē Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis prasību atzina.

Civilprocesa likuma 193.panta piektā daļa, cita starpā, nosaka, ka, ja atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Ņemot vērā, ka Atbildētājs prasību atzina, ko apstiprina tiesas sēdes protokols un Atbildētāja pilnvarotā pārstāvja rakstveida paskaidrojums, tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 193.panta piekto daļu, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvo aktu, pēc kura vadās, apmierinot prasību.

Tiesa uzskata, ka prasība ir apmierināma, pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1765., 1759., 1811., 1828., 1934., 1943.pantu un uz lietā nodibinātājiem apstākļiem.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība.

Ar prasības pieteikumu un tam pievienotajiem dokumentiem ir pierādītas Prasītāja prasījuma tiesības pret Atbildētāju un saistības apmērs, ko Atbildētājs ir atzinis.

Lietā ir pietiekami pierādījumu, kas apstiprina pušu saistības un to, ka Prasītājam ir prasījuma

tiesības pret Atbildētāju, bet Atbildētājs prasību atzina pilnā apmērā, kā arī atbilstoši Civilprocesa likuma 93.pantam un Civillikuma 1838.panta prasībām nav iesniegti pierādījumi par Atbildētāja saistības pret Prasītāju izpildi, kādēļ prasība ir atzīstama par pierādītu un apmierināma Prasītāja norādītajā apmērā.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. No Atbildētājas par labu Prasītājam saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta noteikumiem piedzenami atbilstošie tiesāšanās izdevumi, t.i. Prasītāja samaksātā valsts nodeva par prasību 2250,97 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR apmērā, kā arī atbilstoši Civilprocesa likuma 36.panta otrās daļas un 42.panta pirmās daļas nosacījumiem no Atbildētāja valsts ienākumos piedzenama valsts nodevas par prasības summas palielināšanu par procentu piedziņu.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.^{1}panta noteikumus nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Tiesa, ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-195., 204.^{1}pantu, -

nosprieda:

prasību apmierināt:

piedzīt par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, no **SIA "Datorikas institūts DIVI"**, reģistrācijas Nr.40003249896, juridiskā adrese Alfrēda Kalniņa ielā 2-7, Rīgā, parādu 94000 EUR (deviņdesmit četrus tūkstošus euro), nokavējuma procentus 5983,96 EUR (pieci tūkstoši deviņi simti astoņdesmit trīs euro 96 centus) un tiesāšanās izdevumus – samaksāto valsts nodevu par prasības pieteikumu 2250,97 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos tiesāšanās izdevumus 4,70 EUR, pavisam kopā piedzenot 102239,63 EUR (simtu divi tūkstoši divi simti trīsdesmit deviņus euro 63 centus).

Piedzīt no SIA "Datorikas institūts DIVI", reģistrācijas Nr.40003249896, juridiskā adrese Alfrēda Kalniņa ielā 2-7, Rīgā, valsts ienākumos tiesas izdevumus – valsts nodevu par prasības summas palielināšanu 95,74 EUR (deviņdesmit piecus euro 74 centus).

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei termiņu – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

SIA "Datorikas institūts DIVI" piedzenamā summa 102239,63 EUR apmērā iemaksājama /pers. A/ norēķinu kontā: AS "SEB banka", konts Nr./numurs/.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2015.gada 9.jūnija, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnesis (paraksts) I.Dzenis

NORAKSTS PAREIZS.

Tiesnesis I.Dzenis